RUPERTUS TUITIENSIS
Deutschland, Mitte 12. Jh.
Seite 95r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26367
Copyright: Admont, Benediktinerstift

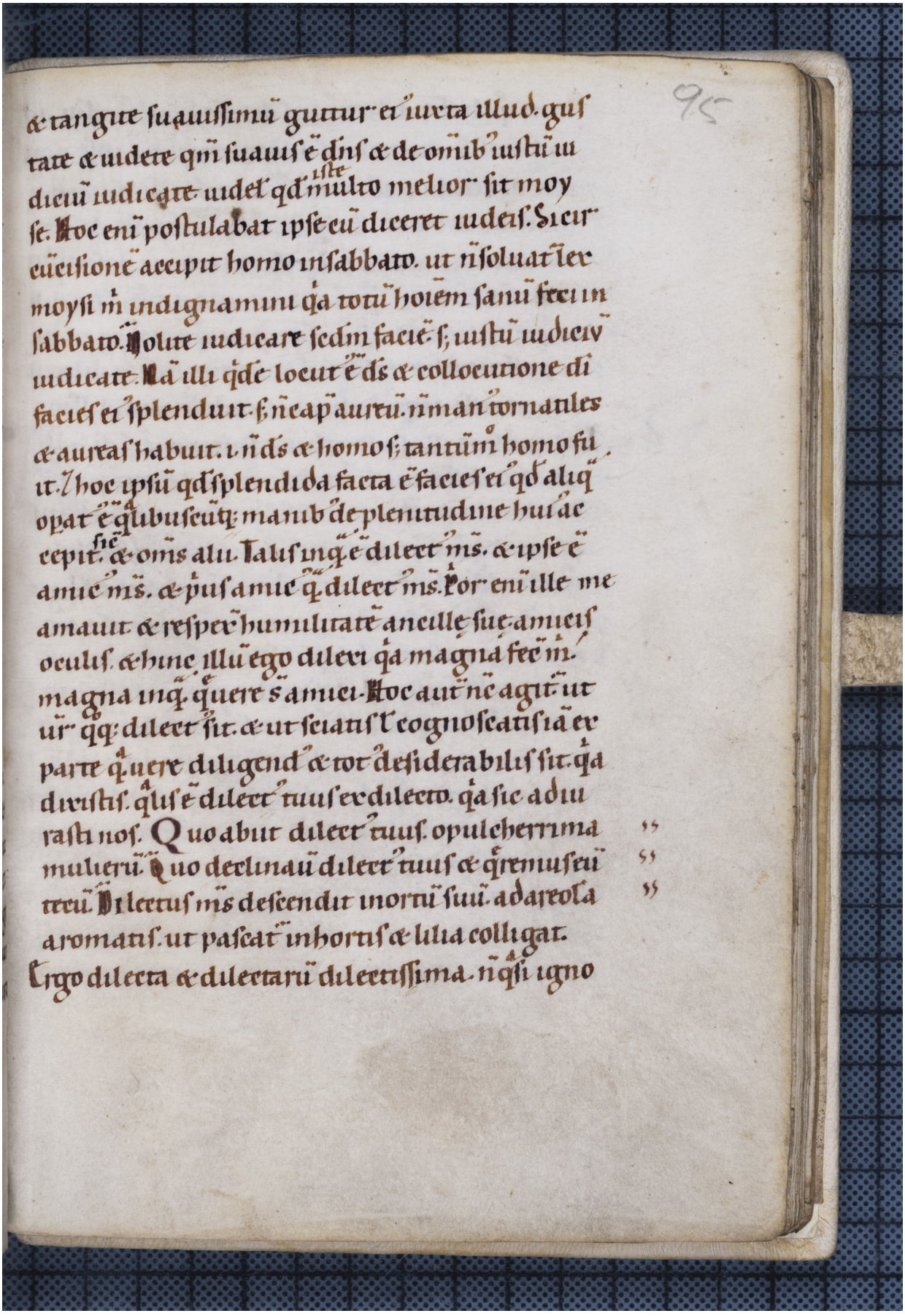

& tangite suauissimū guttur ei⁹ iuxta illud. gus
tate & uidete qm̄ suauis ē dn̄s & de om̄ib⁹ iustū iu
diciū iudicate. uidel' qd̄ iste multo melior sit moy
se. Hoc enī postulabat ipse cū diceret iudeis. Si cir
cūcisionē accipit homo in sabbato. ut n̄ soluat' lex
moysi m̄i indignamini q̄a totū hoīem sanū feci in
sabbato. Nolite iudicare scd̄m faciē. s; iustū iudiciū
iudicate. Nā illi q̄dē locut' ē d̄s & collocutione d̄i
facies ei⁹ splenduit. s; n̄ cap̄ aureū. n̄ man⁹ tornatiles
& aureas habuit. i. n̄ d̄s & homo s; tantūm̄ homo fu
it. Hoc ipsū qd̄ splendida facta ē facies ei⁹ qd̄ aliq̄
opat' ē q̄libuscūq; manib⁹ de plenitudine hui⁹ ac
cepit. sic & om̄s alii. Talis inq̄ ē dilect⁹ m̄s. & ipse ē
amic⁹ m̄s. & p̄ius amic⁹ q̄ dilect⁹ m̄s. Por enī ille me
amauit & respex̄ humilitatē ancille sue. amicis
oculis. & hinc illū ego dilexi q̄a magna fec̄ m̄i.
magna inq̄ q̄uere s̄ amici. Hoc aut̄ n̄c agit̄ ut
ur̄ q̄q; dilect⁹ sit. & ut sciatis l' cognoscatis iā ex
parte q̄uere diligend⁹ & tot⁹ desiderabilis sit. q̄a
dixistis. q̄lis ē dilect⁹ tuus ex dilecto. q̄a sic adiu
rasti nos. Quo abiit dilect⁹ tuus. o pulcherrima
mulierū. Quo declinaū dilect⁹ tuus & q̄remus eū
tecū. Dilectus m̄s descendit in ortū suū. ad areolā
aromatis. ut pascat' in hortis & lilia colligat.
Ergo dilecta & dilectarū dilectissima. n̄ q̄si igno